

Σχόλι

/ Ορθόδοξ

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Καθώς ακούμε «κρίση», μας έρχεται στο νου το δικαστήριο, η τιμωρία, η δίκη μας. Αίσθηση φόβου και τρόμου!

Έτσι δεν κατηγήθηκαν, αιώνες τώρα, τόσο χριστιανοί; Μ' αυτές τις αντιλήψεις δεν ταλαιπωρούνται ακόμα και σήμερα;

Κατ' αρχήν, είναι ανάγκη να καταλάβουμε πως οι διάφορες διηγήσεις ή παραβολές του Χριστού έχουν διδακτικό - παιδαγωγικό χαρακτήρα. Η κατά γράμμα αποδοχή του Ευαγγελίου θυμίζει αιρετικούς που αγνοούν το πνεύμα.

Γι' αυτό και η Εκκλησία, με τους αγίους Πατέρες που είναι Πνευματοφόροι, ερμηνεύει τη Γραφή και μας προσφέρει την ουσία του Λόγου του Θεού.

«Γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς». Ελευθερία από λανθασμένες ερμηνείες, από προκαταλήψεις και δεισιδαιμονίες, που ταλαιπωρούν χωρίς να σώζουν – να ολοκληρώνουν τον άνθρωπο.

Ο Θεός της αγάπης, των οικτιρμών και της παρηγοριάς, πώς είναι δυνατό να έχει τέτοιες μεταλλαγές και να γίνεται δικαστής άτεγκτος και σκληρός, χωρίς έλεος για τους αμαρτωλούς;

Το Ευαγγέλιο της κρίσεως μιλά για την αγάπη. Όχι του Θεού προς τον άνθρωπο, όπως στην παραβολή του ασώτου υιού, αλλά του ανθρώπου προς το Θεό, που εκφράζεται προς τον ταλαίπωρο συνάνθρωπο.

Μια αγάπη συγκεκριμένη και πρακτική.

Όχι γενική και αόριστη, όπως είναι η «αγάπη στην ανθρωπότητα». [\(περισσότερα...\)](#)